

**Uchwała Komisji ds. postępowania habilitacyjnego
dr Romana Suligowskiego zawierająca opinię wraz z
uzasadnieniem**

Podstawa Prawna: Ustawa z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, póź. 595, Dz. U. z 2005 r. nr 164, póź 1365 oraz Dz. U. z 2011 r. nr 84. póź 455), Rozporządzenie MNiSW z dnia 22 września 2011 r. (Dz. U. nr. 2004. póź 1200).

Komisja habilitacyjna, powołana w dniu 8 maja 2014 r. przez Centralną Komisję ds. Stopni Naukowych i Tytułu w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Romana Suligowskiego w składzie:

przewodniczący – **prof. dr hab. Leon Andrzejewski**, Uniwersytet Mikołaja Kopernika

sekretarz: – **dr hab. Artur Magnuszewski**, Uniwersytet Warszawski

recenzenci:

- **dr hab. Robert Twardosz**, Uniwersytet Jagielloński

- **prof. dr hab. prof. Bogusław Kaszewski**, Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej

- **dr hab. Elwira Żmudzka**, Uniwersytet Warszawski.

członkowie Komisji:

- **dr hab Krzysztof Migala**, Uniwersytet Wrocławski

- **dr hab. Urszula Somorowska**, Uniwersytet Warszawski

Podstawą wniosku o rozpoczęcie postępowania habilitacyjnego dr. Romana Suligowskiego jest osiągnięcie naukowe opublikowane w postaci rozprawy, monografii pt. „Maksymalny wiarygodny opad na Wyżynie Kieleckiej” oraz pozostały dorobek naukowy i osiągnięcia dydaktyczno organizacyjne. Rozprawa licząca 223 stron została opublikowana w 2013r., w Wydawnictwach Uniwersytetu Jana Kochanowskiego, Kielce, 2013r. Jej recenzentami wydawniczymi byli: prof. dr hab. Elżbieta Kubczyk i dr hab. Robert Twardosz.

**Ocena rozprawy habilitacyjnej, dorobku naukowego, organizacyjnego i
dydaktycznego przez recenzentów**

Prof. dr hab. Bogusław Kaszewski oceniając wartość naukową rozprawy habilitacyjnej zwrócił uwagę na przydatność metod wyznaczania obszarowego maksymalnego wiarygodnego opadu dla projektowania w hydrologii i praktyce inżynierskiej. Zdefiniowanie górnej wysokości opadu, który może pojawić się w danym obszarze jest istotne przy ocenie ryzyka powodziowego. Recenzent zauważa że, jest to pierwsza praca dotycząca problemu maksymalnego opadu na przykładzie istotnego z punktu widzenia bezpieczeństwa powodziowego obszaru -Wyżyny Kieleckiej. Praca jest oparta jest na bardzo bogatym

materiale a zastosowane metody statystyczne są powszechnie stosowane w meteorologii i klimatologii. Zastosowanie dwu metod (meteorologicznej i statystycznej) określenia maksymalnego możliwego opadu pozwoliło na weryfikację i porównanie otrzymanych wyników. Za najważniejsze osiągnięcia pracy uważa:

- wyróżnienie typów rozwoju sytuacji meteorologicznej nad Europą, w której wyniku na Wyżynie Kieleckiej występują wysokie opady deszczu, formujące w rzekach regionu groźne wezbrania,
- ukazanie rozkładu przestrzennego opadów w okresach powodziowych na podstawie danych pochodzących z sieci pomiarowej,
- wyznaczenie wielkości maksymalnego wiarygodnego opadu (MWO) w różnych przedziałach skali czasowej, metodą meteorologiczną i statystyczną,
- ustalenie zależności między sumą opadu, powierzchnią nim objętą i czasem trwania oraz opracowanie współczynników redukcji obszarowej obliczonych w punkcie charakterystyk MWO,
- wyznaczenie obszarowej wielkości MWO w odniesieniu do konkretnych powierzchni zlewni rzecznych Wyżyny Kieleckiej.

Dr hab. Elwira Żmudzka zwraca uwagę, że problem określania górnego ograniczenia ilości opadów, jest zagadnieniem dość często podejmowanym w literaturze ogólnowiatowej. W Polsce natomiast jest to problem badawczy, które nie doczekał się zbyt wielu opracowań. Rozprawa dr Romana Suligowskiego wypełnia tę lukę i stanowi istotny wkład w rozwój dyscypliny jaką jest hydrometeorologia. Opracowanie jest także cenne ze względu na przyjęty obszar badań o silnie zaznaczonej specyfice warunków klimatycznych. Wykorzystanie obszernej bazy danych oraz umiejętnie zastosowany warsztat metodyczny umożliwił poszerzenie wiedzy w zakresie problematyki dotyczącej szeroko pojętego zagadnienia maksymalnych wiarygodnych opadów.

Rozprawa habilitacyjna znalazła także uznanie w oczach trzeciego recenzenta – dr hab. Roberta Twardosza, który pisze że jest to za dojrzałe oryginalne opracowanie naukowe, spełniające wymogi stawiane rozprawom habilitacyjnym. Zauważa że nowatorskim osiągnięciem tej pracy jest wyznaczenie wielkości fizycznie możliwych wielkości opadów o różnym czasie trwania na obszarze Wyżyny Kieleckiej oraz istotna jest jej wartość aplikacyjna.

Dorobek publikacyjny dr Romana Suligowskiego zamyka się liczbą 129 pozycji, z czego 123 to publikacje po doktoracie. Pod względem ilościowym dorobek ten należy zatem ocenić jako bardzo dobry, który świadczy o intensyfikacji działalności naukowej po uzyskaniu stopnia doktora. Sumaryczny impact factor wg. listy Journal Citation Reports (JCR) – 0, wg. listy Publish or Perish – 6,7. Liczba cytowań publikacji według bazy Web of Science (WoS): 3, według bazy Publish or Perish: 22, według bazy Autora: 129.

W latach 2004-2005 Habilitant był konsultantem naukowym 26 arkuszy Mapy hydrograficznej, w 2011 r. zaś 26 arkuszy Mapy sozologicznej. Jest również współautorem 52 komentarzy do tych arkuszy.

Recenzenent prof. dr hab. Kaszewski zauważa, że aktywność naukowa habilitanta jest widoczna głównie w publikacjach polskich. W grupie publikacji naukowych w czasopismach znajdujących się w bazie JCR ma 1 pozycję współautorską. Cechą charakterystyczną tego

dorobku jest jego charakter zbiorowy.

Recenzentka dr hab. Elwira Żmudzka również zauważa brak publikacji w czasopiśmie znajdującym się w bazie JCR (jest to jedno z kryteriów oceny w zakresie osiągnięć naukowo-badawczych), co przekłada się na zerowy sumaryczny impact factor wg listy Journal Citation Reports (JCR). Uważa jednak, że niska ocena bibliometryczna i punktowa poszczególnych publikacji Habilitanta nie powinna być wyłącznym wyznacznikiem oceny jego dorobku naukowego i zastępować ocenę wynikającą z analizy merytorycznej publikacji.

Recenzent dr hab. Robert Twardosz analizując dominujący udział publikacji w języku polskim, za przyczynę widzi ukierunkowania się habilitanta na prace o charakterze praktycznym odnoszącym się do małych zlewni, co znajduje odbicie w licznych ekspertyzach. Jego zdaniem wysoki poziom pracy habilitacyjnej rekompensuje ten niedobór publikacji.

Prof. dr hab. Kaszewski analizując rozwój naukowy wskazuje, że po doktoracie Habilitant podjął współpracę z prof. dr hab. E. Kupczyk, pracując nad metodą oszacowania skrajnie wysokiego opadu. Prace te doprowadziły do opracowania ogólnej metody określania maksymalnego wiarygodnego opadu (MWO). Za pracę tę 6-osobowy zespół autorski otrzymał w 2004 r. Nagrodę Ministra Środowiska. Metoda została przetestowana w zlewniach Soły, Małej Wisły, a następnie Nysy Kłodzkiej.

Drugim nurtem badawczym jest problematyka hydrologii obszarów chronionych i jednostek administracyjnych. Efektem tych prac jest współautorstwo dwóch monografii, poświęconych zasobom wodnym dorzecza Nidy oraz roli wody w środowisku przyrodniczym i jej zagospodarowaniu w województwie świętokrzyskim (to drugie opracowanie jest wykorzystywane przez Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej oraz samorządy terytorialne w prowadzeniu właściwej gospodarki wodnej).

Wyniki badań i analiz dotyczących środowiska wodnego obszarów prawnie chronionych, zostały przedstawione w rozdziałach monografii poświęconych: Świętokrzyskiemu Parkowi Narodowemu oraz dwóm parkom krajobrazowym – Chęcińsko-Kieleckiemu i Nadnidziańskiemu.

Trzecim nurtem badawczym są badania ekohydrologiczne, ze szczególnym uwzględnieniem dolin i koryt rzecznych, w aspekcie planowania przestrzennego. Dotyczyły one małych zlewni rzecznych położonych w obrębie Kielc. Opracowana w rezultacie tych badań koncepcja przebudowy koryta i doliny rzeki Silnicy była i jest obecnie wdrażana przez władze miasta.

Czwarty nurt zainteresowań habilitanta to turystyka i rekreacja. W dorobku z tego zakresu występują pozycje dotyczące: oceny walorów turystycznych, głównie w aspekcie środowiska wodnego oraz możliwości rozwoju agroturystyki.

Habilitant może pochwalić się również doświadczeniem w realizacji grantów badawczych. W latach 1993-2001 brał udział w programie badawczym Flow Regimes from International Experimental and Network Data (FRIEND), prowadzonym pod egidą UNESCO w ramach IV i V fazy Międzynarodowego Programu Hydrologicznego (IHP). Uczestniczył w projekcie IMGW „Powodziogenność rzek pod kątem bezpieczeństwa budowli hydrotechnicznych”. Brał udział jako wykonawca w grantie zamawianym pt. Ekstremalne zdarzenia meteorologiczne i hydrologiczne w Polsce (PBZ-KBN-086/P04/2003), w zadaniu 1.3 Współczesne trendy występowania ekstremalnych zdarzeń hydrologicznych.

Recenzenci pozytywnie ocenili udział Habilitanta w życiu naukowym krajowym i międzynarodowym. Po doktoracie dr R. Suligowski brał czynny udział w 58 konferencjach

krajowych i zagranicznych, na których wygłosił 27 referatów i 31 komunikatów. Był pięciokrotnie sekretarzem komitetu organizacyjnego i dwukrotnie członkiem ogólnopolskich konferencji naukowych.

Dr hab. Elwira Żmudzka zauważa, że Habilitanta nie jest zbyt aktywny na arenie międzynarodowej (brał udział jedynie w Międzynarodowym Programie Hydrologicznym UNESCO). Nie jest członkiem międzynarodowych organizacji i towarzystw. Nie podnosił też kompetencji w ramach staży zagranicznych. Nie uczestniczył również w pracach komitetów redakcyjnych i rad naukowych czasopism oraz nie pełnił funkcji recenzenta projektów ani publikacji w czasopismach międzynarodowych i krajowych.

Znaczące jest zaangażowanie Habilitanta w dydaktykę, oprócz standardowych zajęć wprowadził on nowe autorskie programy nauczania, obejmujące przede wszystkim metody badań i opracowań klimatologicznych i hydrologicznych oraz wykorzystanie systemów informacji geograficznej w geografii fizycznej. Dr Roman Suligowski sprawował opiekę nad 23 pracami magisterskimi i 69 pracami licencjackimi; wykonał także 24 recenzje prac magisterskich i 52 prac licencjackich.

Za dotychczasową działalność naukowo-badawczą został kilkakrotnie wyróżniany nagrodami Rektora macierzystej uczelni (1995, 1998, 2009, 2010).

Recenzent dr hab. Robert Twardosz zauważa, że Habilitant jest zaangażowany w prace organizacyjne na uczelni, wydziale i instytucie przez pełnienie funkcji w różnych komisjach, np. rekrutacyjnej, dyscyplinarnej, Wdrażania Krajowych Ram Kwalifikacji i innych. Pełnił funkcję prodziekana, a obecnie jest zastępcą dyrektora Instytutu Geografii UJK.

Wszyscy Recenzenci sformułowali wnioski o dopuszczenie dr Romana Suligowskiego do dalszego postępowania habilitacyjnego. Pozytywnie ocenili rozprawę habilitacyjną i dorobek naukowy. Uznali dorobek organizacyjny i dydaktyczny za wystarczający i stwierdzili, że habilitant spełnia wymagania ustawy o stopniach i tytułach naukowych.

Zgodnie z Ustawą z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo o Szkolnictwie Wyższym, Ustawy o Stopniach Naukowych i Tytułach Naukowych oraz Stopniach i Tytułach w Zakresie Sztuki, Komisja ds. postępowania habilitacyjnego dr Romana Suligowskiego zebrała się w dniu 22 września 2014 r. w składzie:

przewodniczący – prof. dr hab. Leon Andrzejewski, Uniwersytet Mikołaja Kopernika

sekretarz: – dr hab. Artur Magnuszewski, prof. UW, Uniwersytet Warszawski

recenzenci:

- dr hab. Robert Twardosz, Uniwersytet Jagielloński
- prof. dr hab. prof. Bogusław Kaszewski, Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej
- dr hab. Elwira Żmudzka, Uniwersytet Warszawski.

członkowie Komisji:

- dr hab Krzysztof Miękała, prof. UW, Uniwersytet Wrocławski
- dr hab. Urszula Somorowska, prof. UW, Uniwersytet Warszawski

Przebieg posiedzenia Komisji

Przewodniczący, prof. dr hab. Leon Andrzejewski powitał i przedstawił członków Komisji i zaproponował porządek obrad zgodny z ustawą o postępowaniach habilitacyjnych według znowelizowanej ustawy z dnia 14 marca 2003r. o stopniach i tytule naukowym. Stwierdził, że w przepisowym terminie wpłynęły trzy jednoznacznie pozytywne recenzje oraz nie wpłynął formalny wniosek o zaproszenie Habilitanta jak również o procedurę tajnego głosowania. Poprosił o zabranie głosu najpierw recenzentów, a następnie pozostałych członków Komisji i podkreślił, aby w swoich wypowiedziach zwrócili uwagę na te elementy oceny, dorobku naukowego i dydaktyczno - organizacyjnego Habilitanta, które są dyskusyjne lub nie zostały ujęte w recenzjach, znanych już wcześniej członkom Komisji. Po wypowiedziach wszystkich członków Komisji zaproponował dalszą dyskusję i jawne głosowanie nad przyjęciem uchwały.

Przebieg dyskusji:

Dr hab. Robert Twardosz podkreślił, że Habilitant przedstawił wartościową rozprawę, na bardzo trudny temat leżący na pograniczu meteorologii i hydrologii. Praca ta kompensuje słabe indeksy bibliometryczne, które są ustalane na podstawie cytowań artykułów w języku angielskim w obiegu międzynarodowym.

Prof. dr hab. Bogusław Kaszewski zwrócił uwagę, że monografię dotyczącą meteorologii napisał hydrolog, co wskazuje że ma on umiejętność poruszania się na pograniczu nauk. Na pochwałę zasługuje aplikacyjny charakter wielu prac Habilitanta, a także zaangażowanie w dydaktykę.

Dr hab. Elwira Żmudzka wspomniała, że istnieje pewna dysproporcja między poziomem naukowym monografii i brakiem publikacji w obiegu międzynarodowym. Wyniki zebrane w monografii z łatwością można opublikować w artykułach z czasopism o wysokim współczynniku IF.

Dr hab. Urszula Somorowska, prof. UW odniosła się do aplikacyjnego charakteru monografii i dorobku Habilitanta. Wspomniała że jego prace są doceniane przez hydrologów, którzy podnoszą konieczność aktualizacji wzorów empirycznych Błaszczyka, Chomicza, Lambora, na obliczanie opadów o małym prawdopodobieństwie. Habilitant brał udział w

pracach IHP UNESCO w programie FRIEND, co świadczy o jego potencjale w zakresie prowadzenia współpracy międzynarodowej.

Dr hab Krzysztof Migala, prof. UW r uważa że dorobek Habilitanta ma charakter ekspercki (ponad 100 publikacji), nakierowany na rozwiązywanie problemów lokalnej gospodarki wodnej. Świadczy to o wyraźnie zdefiniowanej specjalności i eksperckim charakterze. Problematyka podejmowana przez dr Suligowskiego (rozkład i prognoza opadów) należy do kluczowych i zarazem najtrudniejszych zadań służb hydro-meteorologicznych.

Zwartą monografię kandydata należy docenić jako nieprzemijającą wartość książki akademickiej.

Dr hab. Artur Magnuszewski, prof. UW powiedział, że prace Habilitanta są wysoko cenione w środowisku hydrologów, czego wyrazem są wypowiedzi uczestników II Kongresu Hydrologów Polskich, który odbył się w dniach 17-19 IX 2014 w Warszawie.

Prof. dr hab. Leon Andrzejewski docenił wartość naukową monografii, jednak również wyraził swoje zastrzeżenie co do nikłej liczby wskaźników bibliometrycznych, które odnoszą się do publikacji w obiegu międzynarodowym, a obecnie są miarą pozycji naukowej pracowników nauki i jednostek naukowych.

Komisja przychyliła się do opinii Recenzentów, że wyniki przedłożonej rozprawy habilitacyjnej stanowią znaczne osiągnięcia naukowe w dziedzinie poznania regionalnych uwarunkowań powstawania maksymalnych sum opadów atmosferycznych i wykorzystania zaproponowanych metod badawczych do prognozowania ryzyka powodziowego związanego z opadami nawałnymi. Komisja uznała, że Habilitant osiągnął wysoki poziom pracy naukowej, jest dynamiczny w działaniach, ma potencjał do prowadzenia samodzielnych badań naukowych w kraju i za granicą.

Członkowie Komisji habilitacyjnej, na podstawie przedstawionych materiałów, opinii Recenzentów oraz w trakcie dyskusji bardzo pozytywnie ocenili walory naukowe i aplikacyjne rozprawy habilitacyjnej. Pozostały dorobek naukowy uznali jako obszerny i wielotematyczny, którego zasadniczym mankamentem są niskie wskaźniki bibliometryczne. Brak jest w dorobku naukowym Habilitanta publikacji indeksowanych w bazie JCR. Pozytywnie ocenili dorobek organizacyjny i dydaktyczny Habilitanta. W końcowej konkluzji stwierdzili, że dr Roman Suligowski spełnia warunki określone w Ustawie z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, póź. 595, z późniejszymi zmianami). Zatem, Komisja Habilitacyjna wnioskuje do Rady Naukowej Wydziału Geografii i Studiów Regionalnych o nadanie dr Romanowi Suligowskiemu stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk o Ziemi, w dyscyplinie geografia.

Uchwała

Komisja habilitacyjna w głosowaniu jawnym, w obecności 7 jej członków, uprawnionych do głosowania, podjęła uchwałę o wystąpieniu do Rady Naukowej Wydziału Geografii i Studiów Regionalnych Uniwersytetu Warszawskiego o nadanie dr Romanowi Suligowskiemu stopnia doktora habilitowanego w obszarze wiedzy nauki przyrodnicze, dziedzinie nauki o Ziemi i w dyscyplinie: geografia. Wyniki głosowania: 6 głosy na tak, 1 głosy wstrzymujące się, 0 głosy przeciwne.

Uzasadnienie

Uzasadnieniem uchwały są jednoznacznie pozytywne trzy recenzje oraz streszczone powyżej opinie wyrażone w dyskusji przez członków Komisji, jak również wynik głosowania nad przyjęciem uchwały.

Podpisani:

Prof. dr hab. Leon Andrzejewski – przewodniczący Komisji,

Dr hab. Artur Magnuszewski, - sekretarz Komisji,

Dr hab. Robert Twardosz, - recenzent,

Prof. dr hab. prof. Bogusław Kaszewski, - recenzent

Dr hab. Elwira Żmudzka, - recenzent

Dr hab Krzysztof Migala,- członek Komisji

Dr hab. Urszula Somorowska, - członek Komisji

